

[Lombourn.]

ankes og bedømmes af et nævn, som indeholder den samme balance mellem miljøhensyn og erhvervsøkonomiske interesser, som ligger i hele lovforslaget.

Om dette lovforslag skal følgende siges: det indeholder en lang række forbedringer i forhold til det, der blev lagt på folketingets bord ved folketingsårets begyndelse.

For det første har ministeren givet tilsagn om, at man naturligvis vil tage samfundsøkonomiske hensyn.

For det andet skal alle forslag af indgribende karakter forelægges som lovforslag.

For det tredje skal det reglement, som vedrører landbruget, dyrehold, skadedyr etc., sendes tilbage til landbrugets organisationer, genforhandles og atter forelægges miljøudvalget. Det er en procedure, som hermed er fastlagt også for andre reglementer af så omfattende karakter.

For det fjerde har ministeren givet tilsagn om at nedsætte et hurtigt arbejdende udvalg, der skal undersøge erstatningsproblematikken med det formål at prøve, om det kan lade sig gøre juridisk og økonomisk at nå frem til at yde erstatning i særlige tilfælde.

For det femte skal miljøbeskyttelsen indordnes under regionalplanlægningen, så vi undgår sammenstød mellem disse to hensyn, så vi undgår forkert planlægning og undgår de investeringstab, som følger heraf.

For det sjette har ministeren givet tilsagn om at nedsætte et hurtigt arbejdende udvalg, der inden næste folketingssamling skal undersøge mulighederne for at fremsætte forslag om forbedring af afskrivningsreglerne med det formål at øge saldoafskrivningerne fra 30 til 40 pct. for miljøværnsinvesteringer. Udvalget skal desuden undersøge muligheden for at nærme os nogle af de principper, som findes i alle andre europæiske lande med hensyn til afgiftssystemer og industristøtte.

For det syvende er ankenævnet fastholdt i sin effektive og afbalancerede form.

For det ottende er det fastslået, at offentlige myndigheder pålægges strafansvar for overtrædelse af loven ganske på lige fod med private virksomheder og personer.

For det niende er der indføjet en revisionsparagraf om, at loven skal revideres 3 år efter, at den er trådt i kraft.

SF har stillet 35 ændringsforslag. Jeg kan meddele, at det konservative folkeparti ikke kan stemme for nogen af dem.

Jeg skal kun trække to frem. Det ene går ud på at ændre målsætningsparagraffen, så de erhvervsøkonomiske og samfundsøkonomiske hensyn fjernes, og det andet at ankenævnet udvides, således at de økonomiske hensyn, som skal tages i ankenævnet, bliver i vægtfordelingen meget svagere stillet end miljøhensynene.

Jeg vil gerne sige til socialistisk folkeparti, at hvis man følger deres ændringsforslag, kan man helt sikkert regne med, at loven vil blive overordentligt upopulær, og hvis en miljølov bliver upopulær i befolkningen, har den ikke mange chancer.

Partiet venstre med undtagelse af hr. Lenhart Larson har stillet et ændringsforslag om ydelse af erstatning i visse tilfælde. Vi har i det konservative folkeparti sympati for erstatningstanken, men der er i betænkningen givet tilsagn om et udvalg, der skal undersøge de mange udviklede juridiske og økonomiske problemer, som følger af en udvidelse af erstatningsbeføjelsen i forhold til den gældende lovgivning. Hvem skal f. eks. betale? Hvordan skal man definere merudgifter etc.?

Det konservative folkeparti kan derfor ikke stemme for dette ændringsforslag. Men vi håber, at vi i det nævnte udvalgsarbejde kan nå frem til en eller anden form for erstatning til virksomheder, som kommer i alvorlige situationer, som måske må lukke, eller som påføres merudgifter af alvorlig art.

Til sidst: Jeg anser det rent politisk for at være en god ting, at vi her i folketinget mellem det konservative folkeparti og socialdemokratiet har kunnet blive enige om denne omfattende lovgivning. Der er mange i disse tider, der siger, at folketinget er ringe, at det er uarbejdsdygtigt. Dette forlig modbeviser det. Lovens formål er så stort, at det har vokset sig op over partiskel og forenet ellers traditionelt politiske modstandere.

Det konservative folkeparti kan stemme for lovforslaget.

Arne Christiansen: Der er mange og vægtige grunde til, at vi skal have en miljølov. Der er i dag enighed om, at vi ikke har et samfund, som i tilstrækkeligt omfang har taget eller tager hensyn til vore omgivelser.